

Úgy ment el, ahogy élt. Csendben, méltósággal, egyszerűen. Hamvait vízsugarak mosták el, s a párafátyolon át mintha visszanézett volna. Csodálkozó, riadt, megbocsátó őzikeszemével. Ötvenkét éves volt.

Talán nincs senki az országban, aki ne ismerné. Dacára annak, hogy színpadon kevesen látták, ott is főként mellékszerepekben és a címlapokról is eltűnt az arcképe. Holott gyönyörű volt, tehetséges és szakmai mellőzöttsége ellenére is népszerű. A közönség soha nem felejtette el *Ginát*, az *Abigél* copfos kis gimnazistalányát. Hiába telt el közben harminc év, ez a tévésorozat nem öregedett meg és ahányszor vetítik, a mai fiatalok éppúgy lelkesednek érte, mint annak idején a mi korosztályunk. Igaz, minden adva van hozzá, hogy maradandó alkotás legyen. Egy csodálatos író, *Szabó Magda*, egy ma már legendás tévérendező, *Zsurzs Éva*, egy csapat életvidám főiskolás vagy pályakezdő színésznő, néhány híres, nagy színész és nem utolsósorban a főszereplő. A fiúk beleszerettek, a lányok imádták és utánozták. Fiatalon kapta el a siker forgószele, és amilyen hirtelen jött az emelkedés, olyan hirtelen ért véget. Ritkultak a felkérések, zsugorodtak a szerepek, az új arcokra vadászó filmek is elmentek kamerabűvölő szépsége, egyre mélyülő, egyre átütőbb erejű színészi adottságai mellett.

Nem volt bekopogtatós

Rátonyi Hajni volt *Murai* az *Abigél*ben. Bár ismerték egymást, a forgatáson jöttek össze, és utána is megmaradt a barátság.

– Mi akkor végeztünk a főiskolán, ő már ismert színésznő volt, és szerelmes *Szakácsi Sándor*ba, akihez később hozzáment feleségül. Nagyon élveztük a filmzést, állandóan nevtünk, Éva is együtt bolondozott velünk, pedig alapvetően zárkózott volt. De hát olyan fiatalok voltunk, és egy kicsit mindnyájan álomvilágban éltünk.

Mi lehetett az oka annak, hogy az *Abigél* kirobbanó sikere után nem halmozták el újabb szerepekkel?

Nem volt az a bekopogtatós típus. Nem verte a direktorok asztalát, hogy adják neki ezt és ezt a szere-

pet. Amit rábíztak, azt tökéletesen megoldotta, és alig várta, hogy kinőjön a kislány-szerepkörből. Jó karakterszerepekre vágyott, családra, nyugalomra. Ez sem egészen úgy sikerült, ahogy elképzelte. Miután elvált a férjétől, gyereket akart, ekkor találkozott egy orvossal, a fia édesapjával, de ez a kapcsolat is szakítással végződött. Utána hosszú ideig egyedül nevelte *Imit*. Negyvenéves kora után találkozott ismét a szerelemmel, *Pándi András*sal. Mellette végre maradéktalanul boldog lehetett. Sajnos, nem élvezhette sokáig.

SZERENCSEI ÉVÁRA EMLÉKEZÜNK

Volt egyszer e

EGRI KATI: „VADMACSKA IS TUDOTT LENNI...”

– Fél évig forgattuk az Abigélt, reggeltől estig összezárva, és ezt csak úgy lehetett elviselni, hogy végighülyéskedtük a szüneteket. Mindenféle mókát kitaláltunk egymás szórakoztatására, amit beépítettek a jelenetbe. Éva akkor már ismert volt, és ugyanolyan helyes, természetes, mint a filmben. Később együtt játszottunk a Budapest Kamarában és a Karinthy Színházban, ahol az is kiderült róla, hogy ez a tiszta arcú, szelíd szemű lány, temperamentumos vadmacska is tud lenni a színpadon. Nem akart beragadni a naiva szerepkörbe. Inkább lement Pestről Miskolcra, és *A tribádok éjszakájában* eljátszott egy lerobbant, alkoholista, leszbikus nőt. Ragyogóan. Aztán megszületett a fia, és kénytelen volt visszajönni Pestre. Sajnos, itt már nem úgy használták a tehetségét, ahogyan lehetett volna. Mégis sikerült másodszor is kiugrania, a *Dallas* tévésorozatban, ebben ő volt Samantha hangja. Megint nagyszerű volt, mégsem hívták többé szinkronizálni. Bizonyára fájhatott neki, hogy mellőzték, de siránkozás helyett keresett magának más, értelmes elfoglaltságot. Például festgetett. Egy éve találkoztunk utoljára, vendégként szerepeltünk a Budapest Kamarában, és még örültem is, hogy jókedvű, lelkes, boldog. A magánélete rendben volt, a betegségét pedig nem dramatizálta. Élni akart. Még mindig nem tudom elhinni, hogy meghalt. Jó volt vele összefutni valamelyik öltözőben, játszani a színpadon, filmezni az Abigélben. Remek színész nő volt. Nagy kár, hogy ennek kevés hasznát látta addig, amíg élt.

Szerencsi Éva A törökfejes kopja című filmben

gy Abigél

FOTÓ: FOTÓGYÁR, INKEY ALICE

Ezen a tavaly készült felvételen az egykori szereplőgárda látható. Álló sor: Egri Kati, Szerencsi Éva, Bánfalvi Ágnes, Rátonyi Hajni, Zsurzs Kati, Garas Dezső. Ülő sor: Lelkes Ágnes, Schubert Éva, Balázsovits Lajos, Piros Ildikó

Bántotta, hogy a szakmában nem úgy boldogul, ahogy megérdemelte volna?

Soha nem panaszkodott. A nagy őzikeszemek és bűbájos porcelánarc mögött nagyon erős ember volt. Keményen megtaposta az élet, mégis mindig talpra állt. Nem adta fel. A betegségével is az utolsó leheletéig harcolt. Tudta, hogy súlyos beteg, de eltitkolta. Nem látzott rajta, hogy szenved, pedig voltak fájdalmai. Engem is meglepett. Azt hittem, mégis sikerül legyőznie a gyilkos kórt. Amely pont akkor végzett vele, amikor úgy nézett ki, hogy minden rendbe jött. A magánéletében társra, szakmailag pedig otthonra talált a Ruttkai Éva Színházban, ahol élete első rendezésére készült.

„Különleges kapocs volt közöttünk”

Zsurzs Katit Kiss Marinak hívták az Abigélben, és meghatottan meséli, mekkora felfordulást csináltak a hálótérmi jelenetekben.

– Úgy viselkedtünk, akár a vássott gyerekek, és nagyon rossz gyerekek voltunk. A stáb alig bír velünk. Egyszerűen visszaváltottunk kiskamasznak, miközben fiatal nők voltunk, és tomboltak bennünk a szerelmi szenvedélyek. Azokban a ronda, intézeti egyenruhákban egyformán néztünk ki, majd átöltöztünk, és mindenki összecsapta a kezét: „Jé, ezek nők!”

Arra is emlékszem, hogy az operatőr a sminket sem engedélyezte. Néha azért magunkra csempésztünk egy kis színt.

Édesanyád, Zsurzs Éva rendezte az Abigélt. Hogyan választotta ki Szerencsi Évát?

Első perctől neki szánta a szerepet. Talán a *Bob hercegen* láthatta, vagy színpadon, de Éva volt az egyetlen, akiben Anyu azonnal meglátta Ginát. Az Abigélben is egyedül ő látott fantáziát. Több rendező elolvasta a forgatókönyvet, majd visszaadta azzal, hogy mit lehet kihozni egy lányiskolás történetből. Egyébként a lengyelek is megfilmesítették az Abigélt, ők egy szexorgiás, aberráltan erotikus históriát hoztak ki belőle.

Nosztagliázatok Évával, a régi szép abigéles időről?

Nem, mert annyi minden történt velünk, hogy nem értünk rá visszafelé nézegetni. A tévésorozat azonban örökre összekötött bennünket. Különleges kapocs volt közöttünk. Mindig, mindent tudtunk egymásról. Tudtam, hogy nagyobb a baj annál, mint amennyit elárult, csak nem hittem el. Senki sem hitte el. Mindenkit meglepésszerűen ért a halálhíre. Elment, de itt hagyta nekünk Ginát, így marad meg örökre a mindenkori nézők emlékezetében. Nevetősnek, komolynak, félnéknek, erősnek. Copfos kis gimnazistának.

VADAS ZSUZSA